

Sygn. akt II Ka 696/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Orzechowska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Lidii Bem

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2019 r., 12 listopada 2019 r. i 30 grudnia 2019 r.

sprawy **R. G.**

oskarżonego z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 11 lipca 2018 r. sygn. akt II K 432/17

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że w ramach czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I wyroku uznaje go za winnego tego, że w dniu 19 listopada 2016 roku w S. woj. (...) co najmniej raz uderzył pięścią w twarz D. W. (1), czym umyślnie spowodował u niego obrażenia ciała w postaci rozcięcia i krwiaka błony śluzowej wargi górnej, złamania zęba 12 na wysokości 1/3 korony, złamania zęba 11 na wysokości kąta siecznego, uszkodzenia szkliwa zęba 23 na powierzchni siecznej, ukruszenia zęba 41 na brzegu siecznym, które należą do kategorii lekkich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres nie przekraczający siedmiu dni, a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczy sześciu miesięcy, przy czym czynu tego dopuścił w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 21.12.2005 roku do dnia 13.08.2014 roku orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 14 listopada 2006 roku w sprawie II K 52/06 kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności objętej karą łączną 8 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 158 § 1 kk popełniony w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk, która została objęta wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 13 marca 2014 roku, sygn. akt II K 5/14, popełniając ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu, co wyczerpuje dyspozycję art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego R. G. na rzecz Skarbu Państwa 140 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 696/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. II K 432/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
--		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obraża przepisów postępowania w postaci art. 4 kpk, art. 5 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, mająca wpływ na treść orzeczenia, a polegająca na dokonaniu oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób powierzchowny z przekroczeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez:</p> <p>- bezzasadne obdarzenie całkowitą wiarą zeznań pokrzywdzonego D. W. (1) oraz świadków w osobach</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

M. W. i D. K. w szczególności ich depozycji dotyczących przebiegu zdarzenia, a także zeznań odnośnie innych okoliczności pobocznych, które to nie są spójne ani logiczne, ponadto wzajemnie się wykluczają i są sprzeczne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, ponadto zeznania w/w osób znacząco ewoluowały z upływem czasu i depozycje złożone w trakcie postępowania przygotowawczego znacząco różnią się od złożonych podczas procesu, co Sąd I instancji w zupełności pominął;

- pominięcie przy ferowaniu wyroku dowodu ujawnionego na rozprawie w postaci nagrania z monitoringu z dnia 19 listopada 2016 r., który to dowód ma istotne znaczenie w sprawie i pozwoliłby na zweryfikowanie wiarygodności zeznań pokrzywdzonego oraz świadków, a także przyczyniłby się do prawidłowego ustalenia przebiegu zdarzenia objętego a/o;

- odmówienie waloru wiarygodności zeznaniom świadków w osobach M. S. (1) i K. C. w sytuacji, gdy nie są to osoby spokrewnione ani spowinowacane z oskarżonym, a zeznania tych świadków obrazują logiczny ciąg zdarzeń z dnia 19 listopada 2016 r.;

- niewzięcie pod uwagę wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań K. C. oraz M. O., a także dokumentu w postaci badania na zawartość alkoholu we krwi pokrzywdzonego, które to wskazywały na znajdowanie się przez D. W. (1) w stanie upojenia alkoholowego lub po użyciu środków odurzających, co miało jednoznacznie negatywny wpływ na jego możliwości w zakresie postrzegania, zapamiętywania oraz

	<p>odtworzania faktów, to zaś powinno prowadzić do krytycznej oceny zeznań przez niego złożonych;</p> <p>- uznanie za udowodnione faktów nie mających wystarczającego oparcia w dowodach tj. przede wszystkim ustaleniu sprawcy zdarzenia objętego aktem oskarżenia, jedynie na podstawie zeznań pokrzywdzonego oraz świadków w osobach M. W. i D. K., których to zeznania nie cechowały się walorem wiarygodności, nie były spójne, trwałe, a ponadto wzajemnie się wykluczały;</p> <p>- rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego poprzez przyjęcie, że w dniu 19 listopada 2016 r. dokonał on pobicia D. W. (1), podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności wzajemnie się wykluczające zeznania świadków oskarżenia pozwalały na uznanie winy R. G., co doprowadziło do jego niesłusznego skazania.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Skarżący w ramach przesłanki odwoławczej zawartej w art. 438 pkt 2 kpk zakwestionował ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności oparcie ustaleń na dowodach z zeznań świadków D. W. (1), M. W. i D. K., zaś odrzucenie jako podstawy dowodowej dowodu w postaci wyjaśnień oskarżonego R. G., zeznań świadków M. S. (1) i K. C.. Swoje stanowisko w tym względzie apelujący motywuje rozbieżnościami w zeznaniach świadków oskarżenia,</p>		

a także stanem nietrzeźwości pokrzywdzonego, który w ocenie skarżącego, miał zasadniczy wpływ na możliwości percepcyjne D. W. (2) i czyni niepewnym wskazanie R. G. jako sprawcy zdarzenia. W odniesieniu do twierdzeń obrońcy w części należy podzielić jego argumentację, jednakże nie w stopniu takim, który nakazywałby zmianę wyroku sądu I instancji poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu. W istocie zeznania świadków oskarżenia, w tym pokrzywdzonego pozostają w pewnych częściach rozbieżne. Zważyć należy jednak uwagę na fakt, że niniejsze zdarzenie cechowało się dynamiką, co mogło mieć wpływ na jego zapamiętanie przez świadków. Ponadto istotne pozostaje, że w trakcie dyskoteki pokrzywdzony z oskarżonym mieli kontakt wielokrotnie, zatem brak jest pewności, którą dokładnie sekwencję zdarzeń opisują poszczególni świadkowie. W momencie, kiedy w trakcie dyskoteki rozpoczął się konflikt pomiędzy pokrzywdzonym, a oskarżonym, D. W. (1), M. W. i D. K. czasowo nie przebywali razem. M. W. pojawił się już po tym jak dokonano obrażeń ciała u jego brata, gdyż D. W. (1) był już wtedy zakrwawiony, zaś M. W. widział jeszcze jak został on uderzony z otwartej dłoni w głowę przez oskarżonego. D. K. również pojawił się na miejscu po pewnym czasie i obserwował rozwój wydarzeń z niedalekiej odległości. W przekonaniu sądu odwoławczego, stan nietrzeźwości pokrzywdzonego nie neguje możliwości zapamiętania przez niego sprawcy zdarzenia oraz jego rozpoznania. Podkreślić przy tym trzeba, że pokrzywdzony w sposób pewny na miejscu wskazywał oskarżonego, jako osobę, która zadała mu cios pięścią w wyniku,

którego doszło do uszkodzeń w obrębie m.in. jamy ustnej i tych okoliczności, w ocenie sądu II instancji, nie sposób kwestionować. Pomimo upojenia alkoholowego, pokrzywdzony sam wezwał patrol Policji oraz zrelacjonował zdarzenie funkcjonariuszom, zatem skoro D. W. (2) samodzielnie wybrał numer alarmowy, określił miejsce zdarzenia to jego stan nietrzeźwości, nie był na tyle zaawansowany, żeby miał wpływ na możliwości spostrzegania. Podstawy do czynienia ustaleń w tym przedmiocie nie mogą stanowić zeznania M. S. (2) i K. C., gdyż pomimo, że są to osoby niespokrewione ani z oskarżonym, ani z pokrzywdzonym, to jednak M. S. (2) jest współwłaścicielem lokalu, zaś K. C. była jego pracownicą. Świadkom tym zatem mogło zależeć na nieobciążaniu oskarżonego i korzystnym dla niego rozstrzygnięciu z uwagi na renomę lokalu i fakt zatrudnienia tam oskarżonego jako ochroniarza. W przekonaniu sądu odwoławczego, dowód z nagrania monitringu również nie przeczy sprawstwu oskarżonego oraz wiarygodności pokrzywdzonego, gdyż obejmuje jedynie okres 15 – stu minut. Dowody zgromadzone w niniejszej sprawie dały podstawy do ustalenia, że to oskarżony zadał pokrzywdzonemu cios pięścią. Sąd I instancji przekroczył jednak granice swobodnej oceny dowodów, przypisując oskarżonemu kopanie pokrzywdzonego, co sąd odwoławczy rozważy przy kolejnym z podniesionych zarzutów apelacyjnych.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego

zasadny

<p>ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd I instancji przekroczył granice swobodnej oceny dowodów ustalając, że oskarżony oprócz uderzenia pokrzywdzonego pięścią w twarz, zadawał mu także kopnięcia i z tego względu, po uzupełnieniu postępowania dowodowego o opinię biegłego sądowego, należało wyeliminować z opisu czynu podejmowane przez oskarżonego czynności inne niż uderzenie pokrzywdzonego pięścią, a w konsekwencji niektóre z powstałych na ciele pokrzywdzonego obrażeń z uwagi na brak pewności, co do spowodowania ich przez R. G..</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu, że R. G. kopał po całym ciele D. W. (1) w sytuacji, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym nawet zeznania pokrzywdzonego, w żaden sposób nie pozwalają na dokonanie takich ustaleń.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do niepodważalnego uznania, że oskarżony oprócz uderzenia pięścią również kopał pokrzywdzonego. Jak</p>		

słusznie zwrócił uwagę obrońca oskarżonego nawet świadczenie D. K. i M. W. nie wskazywali na to, że pokrzywdzony był kopany, zaś sam D. W. (1) stwierdził zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przesłuchany ponownie przed sądem II instancji, że z uwagi na to, że zasłaniał się rękoma, nie widział kto zadawał kopnięcia. Z tego też względu, sąd II instancji postanowił dopuścić dowód z uzupełniającej opinii biegłego M. R., który miał wypowiedzieć się, czy możliwe jest ustalenie, które obrażenia ciała powstałe u D. W. (1) były wynikiem uderzenia w twarz, a które efektem kopania, w szczególności ustosunkowanie się do tego czy obrażenia w okolicach twarzy mogły powstać w wyniku kopania po całym ciele lub uderzenia pięścią w twarz. Ze sporządzonej przez biegłego opinii wynika, że okoliczności tych nie można stwierdzić w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości. Z tego względu sąd II instancji, mając na względzie powyższą opinię i zeznania pokrzywdzonego, w których pewnie stwierdził on, że uszkodzenie zębów oraz rozcięcie i krwiak w obrębie wargi górnej powstały w momencie uderzenia w twarz przez oskarżonego, dokonał zmiany treści orzeczenia sądu I instancji w sposób przyjęty w treści wyroku sądu odwoławczego. Zgromadzony, a następnie uzupełniony przez sąd II instancji materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu podejmowania wszystkich rodzajów zachowań opisywanych przez pokrzywdzonego, a także spowodowania wszystkich uszkodzeń ciała stwierdzonych w dokumentacji medycznej.

Wniosek	
Zmiana zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Zgromadzony, a następnie uzupełniony przez sąd II instancji materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu podejmowania wszystkich rodzajów zachowań opisywanych przez pokrzywdzonego, a także spowodowania wszystkich uszkodzeń ciała stwierdzonych w dokumentacji medycznej, co skutkowało koniecznością dokonania korekty wyroku sądu I instancji.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
_____	_____
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
_____	_____
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w ramach czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I wyroku uznał go za winnego tego, że w dniu 19 listopada 2016 roku w S. woj. (...) co najmniej raz uderzył pięścią w twarz D. W. (1), czym umyślnie spowodował u niego obrażenia ciała w postaci rozcięcia i krwiaka błony śluzowej wargi górnej, złamania zęba 12 na wysokości 1/3 korony, złamania zęba 11 na wysokości kąta siecznego, uszkodzenia szkliwa zęba 23 na powierzchni siecznej, ukruszenia zęba 41 na brzegu siecznym, które należą do kategorii lekkich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres nie przekraczający siedmiu dni, a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczy sześciu miesięcy, przy czym czynu tego dopuścił w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 21.12.2005 roku do dnia 13.08.2014 roku orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 14 listopada 2006 roku w sprawie II K 52/06 kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności objętej karą łączną 8 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 158 § 1 kk popełniony w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk, która została objęta wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 13 marca 2014 roku, sygn. akt II K 5/14, popełniając ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu, co wyczerpuje dyspozycję art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
Brak materiału dowodowego oraz możliwości dowodowych do ustalenia czy oskarżony dopuścił się kopania pokrzywdzonego oraz spowodował inne	

obrażenia ciała niż te przyjęte w wyroku sądu II instancji.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	~~----- # art. 439 k.p.k. -----~~
Zwięźle o powodach uchylenia	
~~-----~~	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
~~-----~~	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
~~-----~~	
4.1.	~~----- # art. 454 § 1 k.p.k. -----~~
Zwięźle o powodach uchylenia	
~~-----~~	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
----- -----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Zasądzono od oskarżonego R. G. na rzecz Skarbu Państwa 140 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS